

Sygn. akt **XXVII Ca 3670/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grzegorz Tyliński (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sąd. Małgorzata Andrychowicz

po rozpoznaniu w dniu 26 maja 2017r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **K. K. i B. K.**

przeciwko **(...) S.A. z siedzibą w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 12 lutego 2016 r., sygn. akt II C 2953/15

I. zmienia zaskarżony wyrok:

a) w punkcie 1 w ten sposób, że powództwo oddala;

b) w punkcie 2 w ten sposób, że zasądza od K. K. i B. K. na rzecz (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty po 600 (sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania;

II. zasądza od K. K. i B. K. na rzecz (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty po 1300 (jeden tysiąc trzysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

SSO Grzegorz Tyliński

Sygn. akt **XXVII Ca 3670/16**

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym 13 sierpnia 2015 roku (data stempla pocztowego k. 31) powodowie K. K., B. K. i V. S. wnieśli o zasądzenie od pozwanego (...) spółki akcyjnej w W. kwoty 1800 € (3x600 €) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Nakazem zapłaty z dnia 31 sierpnia 2015 roku wydanym w postępowaniu upominawczym (sygn. akt II Nc 5264/15) referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy w Warszawie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia, wniesionym 23 września 2015 roku (data stempla pocztowego k. 48), pełnomocnik pozwanego (...) S.A. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zwrot kosztów procesu według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 12 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie, sygn. akt II C 2953/15 zasądził od pozwanego (...) S. A. z siedzibą w W. na rzecz powodów K. K. i B. K. kwoty w wysokości po 600 euro z odsetkami ustawowymi za okres od dnia 13 sierpnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych za okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz zasądził od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powodów K. K. i B. K. kwoty wysokości po 617 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.

Od powyższego orzeczenia pozwany wniósł apelację zaskarżając je w całości oraz zarzucając naruszenie:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 35 ust. 1 Konwencji montrealskiej (Konwencji o ujednoczeniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, sporządzonej w M. dnia 28 maja 1999 r.) poprzez jego zastosowanie i uznanie, że roszczenie o zryczałtowane odszkodowanie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (dalej Rozporządzenie (WE) nr 261/2004) przedawniają się z upływem lat 2;

2. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 778 k.c. w związku z art. 775 k.c. poprzez jego niezastosowanie i nieuwzględnienie zarzutu przedawnienia roszczenia, zgłoszonego przez pozwaną, wskutek przyjęcia, że roszczenie o zryczałtowane odszkodowanie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 przedawnia się z upływem lat 2, a nie z upływem 1 roku od dnia wykonania przewozu;

Mając na względzie powyższe, apelujący wniósł o:

1. zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości;
2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania za obydwie instancje wg norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie.

Dokonując oceny takich zarzutów zwrócić należy uwagę, iż jak prawidłowo ustalił to Sąd Rejonowy do przewozu, którego prawidłowość kwestionowana jest przez powodów doszło w dniu 21 maja 2014 r. (tego dnia winien odbyć się zaplanowany lot powodów z W. do D.). Tymczasem z roszczeniem dotyczącym tego lotu powodowie wystąpili dopiero w dniu 17 sierpnia 2015 r. Mając na uwadze, iż wystąpienie z powództwem mogło przerwać bieg terminu przedawnienia (art. 123 § 1 pkt 1 k. c.), należy zbadać, czy w tej dacie zgłoszone roszczenie było już przedawnione. Z uwagi na charakter zgłoszonego roszczenia (roszczenie o zapłatę ryczałtowej kwoty po 600 EUR na rzecz każdego z powodów), uznać należy, iż powodowie swoje roszczenie opierają na art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) Nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91. Zgodnie bowiem z tym uregulowaniem w przypadku odwołania do niniejszego artykułu, pasażerowie otrzymują odszkodowanie w wysokości: 600 EUR dla wszystkich innych lotów niż określone w lit. a) i b); przy czym przy określaniu odległości, podstawą jest ostatni cel lotu, do którego przybycie pasażera nastąpi po czasie planowego przylotu na skutek opóźnienia spowodowanego odmową przyjęcia

na pokład lub odwołaniem lotu. W takiej sytuacji w pierwszej kolejności dla oceny prawidłowości zgłoszonego przez pozwanego zarzutu przedawnienia ocenić należy, czy przepisy powyższego rozporządzenia (WE) zawierają „własne” uregulowania uniemożliwiające lub co najmniej ograniczające możliwość dochodzenia wskazanych tam roszczeń z uwagi na upływ czasu. Analiza tego rozporządzenia (WE) wskazuje, iż takich uregulowań w nim brak. Nie kwestionując tu prymatu aktów prawa międzynarodowego nad aktami prawa krajowego, ocenić należy, czy wobec braku tego rodzaju uregulowań w rozporządzeniu, możliwym jest stosownie w tym zakresie przepisów wewnętrznych państwa członkowskiego. Kwestia ta była już przedmiotem oceny dokonanej przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości. W wyroku z dnia 22 listopada 2012 r. (sprawa C-139/11) Trybunał ten wskazał, iż Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, należy interpretować w ten sposób, że termin na wytoczenie powództwa o odszkodowanie, o którym mowa w art. 5 i 7 tego rozporządzenia, jest ustalany zgodnie z przepisami każdego państwa członkowskiego w dziedzinie przedawnienia roszczeń. Pogląd ten na potrzeby stanu faktycznego ustalonego w niniejszym postępowaniu należy podzielić. Powyższe rozważania prowadzą do wniosku, iż dla oceny skuteczności podniesionego przez pozwaną Spółkę zarzutu przedawnienia roszczenia koniecznym jest jego ocena na tle przepisów prawa krajowego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności zauważyć należy, iż umowa przewozu osób uregulowana została w przepisach Kodeksu cywilnego (art. 774 – 778 tego Kodeksu). Zgodnie zaś z art. 778 k. c. roszczenia z umowy przewozu osób przedawniają się z upływem roku od dnia, wykonania przewozu, a gdy przewóz nie został wykonany – od dnia, w którym miał być wykonany. W takiej sytuacji skoro przewóz jak prawidłowo ustalił to Sąd Rejonowy wykonany miał być w dniu 21 maja 2014 r., roszczenia z nim związane przedawniają się z dniem 21 maja 2015 r. Skoro do tego dnia nie doszło do przerwania biegu przedawnienia roszczenia, podnosząc zarzut takiego przedawnienia pozwany w sposób skuteczny uchylił się od jego zaspokojenia.

Na tym tle zwrócić należy uwagę, iż podobny pogląd wyrażony został obecnie w orzecznictwie Sądu Najwyższego. - w dniu 17 marca 2017 r. Sąd Najwyższy rozstrzygając pytanie prawne zadane przez Sąd Okręgowy w Warszawie podjął uchwałę (sygn. alt IIICZP 111/16), stwierdzając, że Roszczenie o odszkodowanie przewidziane w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, przedawnia się w terminie rocznym na podstawie art. 778 k. c.”.

W świetle powyższych rozważań, podniesiony przez pozwanego w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego w niniejszej sprawie przez powodów uznać należało za zasadny. Tym samym, na uwzględnienie zasługiwały również zarzuty apelacyjne sprowadzające się do naruszenia przez Sąd Rejonowy prawa materialnego dotyczącego przedawnienia się roszczeń z tytułu opóźnionego lotu.

W konsekwencji powyższego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k. p. c. dokonał zmiany zaskarżonego orzeczenia i orzekł co do istoty sprawy oddalając zgłoszone powództwo.

W przedmiocie kosztów postępowania, zarówno w pierwszej, jak i w drugiej instancji orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy określoną w art. 98

§ 1 i 3 k.p.c. Koszty te w pierwszej instancji obejmowały wynagrodzenie ustanowionego w sprawie zawodowego pełnomocnika w wysokości wynikającej z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.) w kwocie 600 zł. Z kolei, koszty postępowania w instancji odwoławczej obejmowały opłatę od apelacji oraz wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości wynikającej z § 2 pkt 4 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. poz. 1804 ze zm.), w brzmieniu obowiązującym w chwili wniesienia apelacji, zważywszy, iż strona była reprezentowana przez

nowowustanowionego pełnomocnika oraz iż współuczestnictwo miało charakter formalny. Dodatkowo obowiązek zwrotu kosztów postępowania za II instancję obejmował również koszty opłaty od apelacji – po 100 zł od każdego z powodów.

Z tych przyczyn orzeczono jak w sentencji.